

God in het trappenhuis

GOD in het trappenhuis

SABBATSLIFT

Ren niet langer op en neer, neem de

JOKE TAN

GOD IN HET TRAPPENHUIS

*Ren niet langer op en neer,
neem de sabbatslift*

Joke Tan

© 2023 Scholten Uitgeverij BV

Burgemeester Drijbersingel 25c
8021 DA Zwolle
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Omslag en binnenwerk: zijdiezijn.nl
Drukwerk: Drukcase
Eerste druk, maart 2023
ISBN: 9789083304496
NUR: 707

De geciteerde teksten zijn uit de Herziene Statenvertaling (HSV) en de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV21) tenzij anders aangegeven. Bij gebruik van teksten uit de NBV is afgeweken van de schrijfwijze van verwijzingen naar God (altijd met hoofdletter) of naar de satan (dus juist niet met hoofdletter).

Enkele ideeën en teksten zijn herschreven of overgenomen uit een eerdere publicatie van Joke Tan: *In de Lift* (2007, Uitgeverij Kok).

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, met uitzondering van korte citaten gebruikt in recensies, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Inleiding	Mijn Levenshuis	7
Overzicht	Richt je huis opnieuw in! <i>Wijsheid uit Spreuken</i>	12
Hoofdstuk 1	De Begane Grond <i>De Deur naar het trappenhuis</i>	20
Hoofdstuk 2	De Hoogste Verdieping <i>Een Venster naar de Hemel</i>	41
Hoofdstuk 3	De Eerste Verdieping <i>Mijn Denkwereld met veel kamertjes</i>	57
Hoofdstuk 4	De Kelder <i>Het absolute dieptepunt</i>	75
Hoofdstuk 5	De Sabbatslift <i>Rustig op en neer</i>	91
Tot slot	Jezus zegt: Mijn huis! <i>De Architect, Eigenaar en Hoofdbewoner</i>	109

INLEIDING

Mijn Levenshuis

Ik heb lang gedacht dat ik in een huis woonde met slechts twee woonlagen, namelijk de alledaagse Begane Grond en de Gedachtewereld, waarin bij mij ook nog een nogal uitgebreid Fantasierijk hoort. Maar ik ben er nu achter dat mijn huis drie etages heeft! Bovendien is er nog een diepe, donkere Kelder, maar daar blijf ik liever uit weg.

De Begane Grond is voor iedereen bekend terrein. Die kan ik het beste vergelijken met de grote hal van een centraal station. Het is er hectisch. Er lopen allerlei mensen rond, die ik in mijn dagelijks leven ontmoet. Ik zou jou er bijvoorbeeld ook zomaar kunnen tegenkomen!

Soms probeer ik mijn Begane Grond te veranderen, maar dat lukt me maar ten dele. Een eigen hoekje voor mezelf en mijn familie, een werkplek, maar dat is het wel zo'n beetje. Die plaatsen baken ik dan af, daar probeer ik dingen ten goede te keren of naar mijn hand te zetten en op mijn manier in te vullen. Maar die plekjes maken ook deel uit van de hele Wijde Wereld die ik daar op de

Begane Grond tegenkom. En die Wijde Wereld is niet altijd – in ruimere zin – ‘in orde’.

Mijn centrale-stationshal op de Begane Grond komt direct uit op de hal van een groot aantal andere mensen. We ontmoeten elkaar terwijl we ieder onze eigen weg gaan. Een haastige groet in het voorbijgaan, maar ook wel eens een praatje bij een van de vele trefpunten. Sommige mensen kom ik regelmatig tegen: mijn familie, vrienden, kennissen, collega's, burens. Wij hebben zelfs onze eigen ontmoetingsruimtes. De rest ontmoet ik af en toe. En dan zijn er nog velen, die ik nauwelijks zie, maar waarvan ik weet dat ze er zijn.

Een aantal mensen en gebeurtenissen komt ook op de tweede woonlaag. Ik neem ze mee naar mijn Gedachte-wereld. Daar zitten ook opvattingen en situaties tussen die ik liever daar niet zou toelaten, maar die ongevraagd binnendringen. Daarom heb ik op die tweede verdieping veel kamertjes gemaakt, zodat ik alles en iedereen zoveel mogelijk ergens in kan stoppen. Zo probeer ik te voorkomen dat het daar een Warboel wordt. Als het teveel wordt, wil ik mezelf wel eens in één van die hokjes stoppen, maar dat is niet verstandig, heb ik gemerkt. Ik loop dan het risico dat ik helemaal niet meer met mijn beide benen op de Begane Grond kan staan. Maar ik wil wel heel graag dat op mijn tweede etage alles overzichtelijk wordt – of blijft. Alle gedachten, meningen en ideeën op een rijtje krijgen gaat de ene keer beter dan de andere.

Het is bovendien erg vermoeiend. Dat komt als ik alsmaar alles wil analyseren, overdenken, bespreken, dirigeren... Toch kan ik de tweede woonlaag beter naar mijn hand zetten dan de Begane Grond en de hectiek vanuit de Wijde Wereld. Althans, dat dénk ik.

Fantasierijk is een plek waar ik naartoe vlucht als het niet lukt. Doorgaans kom ik er graag. Er zijn vele gangen, pleinen, doorkijkjes en trappen, hoekjes met herinneringen, droomplekken. Als kind kon ik er uren in doorbrengen. Maar ik moet oppassen dat ik er niet in verdwaal, want dan verlies ik het zicht op de Begane Grond en de Wijde Wereld.

Al die woonlagen in mijn Levenshuis staan natuurlijk wel met elkaar in verbinding. Ik zie dat als een trappenhuis. Om van het ene naar het andere niveau te gaan, ren ik de hele tijd de trap op en af. Rennen en vliegen. Struikelen over de treden. Soms twee treden tegelijk. Me goed vasthouden aan de trapleuning. Af en toe op een tree blijven zitten. En als ik niet uitkijk, dan val ik van de trap af, zo de Kelder in!

Er is dus nóg een etage en als de eerste twee etages al moeilijk te beschrijven zijn, dan geldt dat zeker voor de derde. De Hoogste Verdieping. Op de Hoogste Verdieping is mijn leven met God. Daar kun je een leuke woordspeling van maken: een ver-diep-ing die hóóg is..! Daarom is het Wonderlijk daarboven. Heerlijk om samen met God

al die onderste niveaus te bespreken en te zien hoe Híj daarover denkt, terwijl ik naar de blauwe hemel kijk uit het dakraam.

Heb je al een beetje een voorstelling van mijn Levenshuis? Lijkt het een beetje op dat van jou? En zou jij dan ook graag – net als ik – vaker die Bovenste Verdieping willen bezoeken? Maar al die trappen... het zijn er zoveel! En dan moet ik ook nog aandacht besteden aan de andere woonlagen!

Nu heb ik iets moois ontdekt: God is de Baas van mijn Levenshuis en Hij heeft in mijn trappenhuis een lift laten aanleggen. Als ik daarin stap, zoef ik rustig op en neer. Het is niet zomaar een lift, maar zelfs een Sabbatslift. Die bestaat echt! In Israël, ga maar eens kijken.

Mijn woonhuis is uniek, niet te vergelijken met dat van anderen, omdat mensenlevens nu eenmaal uniek zijn. Maar als je iets in mijn illustratie herkent, dan is dit boekje een ontmoeting tussen jou en mij op de Begane Grond. Misschien neem je er wat van mee naar jouw eigen Gedachtewereld en Fantasierijk op de tweede woonlaag. Of het helpt je die Kelder een keer op te ruimen. En hopelijk moedigt het je aan hogerop te gaan, naar de Hoogste Verdieping.

Ik leg dit boekje neer bij het Trefpunt in de hal van het centrale station op de Begane Grond. Ik doe dat met een

gebed, namelijk dat iedereen die het leest, zicht krijgt op Gods beloften. Want ook in jouw Levenshuis heeft God zo'n Sabbatslift geplaatst. Stap erin!

Ik wens je Gods zegen,
Joke Tan

GODS BOUWPLANNEN:

... EEN MENS UIT STOF

... EEN VROUW UIT EEN RIB

... EEN TENT VAN DOEKEN EN PALEN

... EEN TEMPEL VAN GOUD EN HOUT

... EEN LICHAAM MET VELE LEDEN.

IN AL DIE BOUWSELS WIL HIJ WONEN.

OVERZICHT:
RICHT JE HUIS
OPNIEUW IN!

Wijsheid uit Spreuken

*Wijze vrouwen bouwen hun huis op,
maar een die zeer dwaas is,
breekt het met haar handen af.*

Spreuken 14:1

We kochten een kavel bouwgrond aan een mooie kolk. Voor het eerst dacht ik erover na hoe een huis wordt gebouwd. Dus verdiepte ik me in allerlei bouwjargon, keek ik regelmatig op de bouwtekening, net zo lang tot ik snapte waar wat moest komen. Maar dat wilde nog lang niet zeggen dat ik direct een goed beeld kreeg van het huis in wording. De aannemer vroeg welke kleur stenen we wilden, welke tegels in de badkamer, waar elektriciteitspunten moesten komen en of we nog een buitenkraan ergens wilden. Dingen waar ik voor die tijd nooit over had nagedacht! Dingen die bepalend – en dus belangrijk – zijn voor het comfort en leefplezier in ons toekomstige huis. Ook trouwens dingen die de kosten bepaalden die we voor de kiezen kregen. Weken- en maandenlang waren we bezig met hypotheek, financiering, soort dakbedekking, uitzoeken van de juiste vloer, zoeken naar sterke en handige mannen die al die dingen konden installeren, betimmeren en betegelen. En telkens dacht ik: zijn we iets vergeten, kunnen we dit wel, moeten we niet toch...? We keken bij anderen, vroegen advies. Elke dag moesten er keuzes worden gemaakt.

Kennis is handig als je iets moet bouwen. Maar wijsheid is essentieel. Dat zijn twee verschillende dingen.

WIJSHEID BIJ HET BOUWEN

Het fundament van mijn geestelijk huis is ook gelegd door wijsheid. Daarbij denk ik dan aan Jezus' vergelijking van het huis op de rots en het huis op het zand. Wie hoort en doet wat Hij zegt, is wijs. Simpel en duidelijk. En net zo helder zegt Hij: als je naar Mij luistert en het níét doet, ben je dom. Net zo dom als Salomo, die zo wijs begon. Ja, Salomo! Eerst vroeg en kreeg hij Gods wijsheid, waardoor hij geweldige huizen, paleizen en zelfs Gods tempel kon bouwen, maar hij eindigde als iemand die zijn eigen wijze woorden niet in de praktijk bracht. Hoe dom kun je zijn.

Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. En ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal met een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het stortte in en zijn val was groot. (Mattheüs 7:24-27).

Door niet alleen hoorder, maar ook dader van Gods Woord te zijn, blijft mijn huis staan. Daar ben ik dankbaar voor. Want de stormen komen. Er stort zich water en wind op mijn Levenshuis, en dat komt van alle kanten! Dus bouw ik met Gods hulp en genade een huis dat blijft staan als het leven lastig, moeilijk en zwaar is.

KIES DE JUISTE MATERIALEN

Het fundament ligt er. Nu mag ik verder bouwen, maar daar moet ik wel de juiste materialen voor zoeken. Paulus noemt goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro als materialen om mee aan de slag te gaan (1 Korinthe 3:11) en zegt daarbij dat we goed moeten opletten wat we kiezen. Niet alles is bruikbaar of verantwoord. Zoals we vandaag de dag milieubewust en duurzaam woningen bouwen, zo wil ik ook de goede materialen gebruiken.

Daarom kijk ik in Gods catalogus met kleuren en materialen voor de inrichting. De Bijbel wijst me aan wat niet door mot of roest bederft, waar ik op kan leunen of hoe ik rust en harmonie in huis creëer. Er zijn mensen die bij het zien van een gebouw of een lege kamer meteen weten hoe die erg mooi en functioneel kan worden ingericht. Zij zien het eindplaatje al in hun gedachten. Zelf kan ik dat niet. Ik ben meer iemand die zomaar ergens iets neerzet en dan kijkt of het past. Daarbij zou ik dus meer om hulp kunnen vragen; dat is ook wijsheid. Dan kan ik alles op de juiste plaats zetten om ruimte te maken voor nieuwe dingen. Het oude is voorbij? Gooi het dan weg! Keer je huis om met bezems!

EEN VROUW UIT DUIZENDEN

ZO BEN IK NIET.
ZO ZOU IK WEL WILLEN ZIJN.
ZO WIL GOD MIJ MAKEN.

Salomo deed dus niet (altijd) wat hij zelf van Wijsheid had geleerd, maar dat kan ik wel doen. Hoe bouw ik mijn Levenshuis, hoe ruim ik het op, hoe richt ik het in? Daarom wil ik nog een paar wijze lessen uit Spreuken aanhalen. Met name het laatste hoofdstuk 31. Niet ieders favoriet, ik weet het. Dat gaat vanaf vers 10 over een vrouw die moeilijk te vinden is. Heb je het al eens helemaal tot het eind gelezen? Dacht je ook niet af en toe: 'laat maar zitten, die lat ligt te hoog. Die vrouw is gewoon té goed, té ijverig. Dat gaat niet over mij, want zo ben ik niet en zo word ik nooit'?

Dat denk je dan.

Maar ís dat wel zo? Bedoelt God nu echt dat ik op m'n tenen moet lopen om bij die hele hoge lat te kunnen komen? Nee, zo is Hij toch niet? Dan staat er halverwege die prachtige opsomming van haar geweldige daden iets, waar ik van denk: zo ben ik niet, maar zo zou ik wel willen zijn. Kijk maar:

*Uit haar verschijning spreken kracht en waardigheid,
de dag van morgen ziet ze lachend tegemoet. Ze spreekt*

wijze woorden, wat ze zegt, zijn liefdevolle lessen (Spreuken 31:25,26).

Deze tekst hierboven laat Gods plan zien voor vrouwen – en mannen. Lachend de toekomst tegemoet, in geloof en vertrouwen. Maar de praktijk is weerbarstig. Soms spreekt er kracht en waardigheid uit mijn verschijning. Soms somberheid en boosheid. Niet altijd strooi ik liefdevolle lessen om me heen. Maar ik wil dat wel. Ik wil geloven en doen, mijn huis opbouwen en niet afbreken.

Zo ben ik niet, maar zo wil God mij wel maken. Ik ben getriggerd. Er is door die woorden iets in mij aangeraakt, een verlangen gewekt. Of beter: een innerlijk weten dat dít de bedoeling is. Voor mij, net zo goed als voor deze ogenschijnlijk volmaakte, ijverige vrouw.

God houdt ons onmogelijke dingen voor, zodat we Hem vragen het mogelijk te maken. Dat gebeurt op de Bovenste Etage.

Zo werkt God wel vaker, merk ik. Hij laat ons zien wat zou kunnen. Hij legt de belofte in ons hart, zodat wij daarnaar gaan verlangen. Hij ziet hoe we het proberen, tot we toegeven dat het alleen mogelijk wordt als Hij het mogelijk máákt. We leren dat het niet van ons afhangt, maar van Hem. Dat Hij degene is die Zijn belofte waarmaakt – als wij maar geloven. Ook als het gaat over het (her)inrichten van mijn leven.

Wijsheid helpt me de basis te leggen: rust, harmonie, zekerheid, een dak boven mijn hoofd. Daar begin ik mee.

Die Wijsheid is Jezus zelf. Door Hem dagelijks te zoeken en Zijn woorden te horen en te doen, zal er zegen rusten op mijn Levenshuis. Vrede met God en mensen. Hij helpt dingen in orde te maken, de rommel op te ruimen, stevige meubels in mijn huis te zetten waar ik op kan leunen en een fijne sfeer te bouwen waar anderen graag komen.

GOD WIL JE HOGEROP BRENGEN

Er zijn veel manieren om je Levenshuis opnieuw in te richten. Om rust, orde en regelmaat in je leven te brengen. Een paar dingen reik ik je in dit boekje aan. En het belangrijkste is wat mij betreft Gods trouwe liefde. Want hoe goed ik ook mijn best doe, hoe vaak ik ook omhoog klauter en mezelf de trap ophijs, ik glij zo vaak terug. God is in het trappenhuis. Hij ziet mijn en jouw moeite. Het leven op aarde is niet makkelijk. Jezus heeft gezegd dat we in deze wereld verdrukking zullen lijden. Niet misschien, nee het is zo. Dat geldt niet alleen voor een paar gelovigen, nee voor al Zijn volgelingen. Maar Hij zegt er meteen bij dat Hij de wereld heeft overwonnen. Geloof dat Hij je kan vinden en dragen en hogerop brengen. Stap in het geloofs-vertrouwen, de rust dat Hij je draagt en op je bestemming brengt. Stap in de Sabbatslift.

IF I FIND IN MYSELF A DESIRE
WHICH NO EXPERIENCE IN THIS
WORLD CAN SATISFY, THE MOST
PROBABLE EXPLANATION IS THAT
I WAS MADE FOR ANOTHER WORLD.

C.S. LEWIS

(UIT MERE CHRISTIANITY)

1. DE BEGANE GROND

De Deur naar het trappenhuis

*Wie buiten U heb ik in de hemel?
Naast U wens ik geen ander op aarde.
Al bezwijkt mijn hart en vergaat mijn lichaam,
de rots van mijn bestaan, al wat ik heb,
is God, nu en altijd.*

Psalm 73:25,26

Jezus vertelde veel gelijkenissen, maar nergens zul je iets vinden over een trappenhuis of een lift. Het is gewoon een grapje van mij, een eigen ideetje. Toch heb ik er veel aan en jij misschien ook. Anders was je dit boekje niet gaan lezen, denk ik dan maar.

We beginnen ons leven allemaal op de Begane Grond. Ik heb nog nooit van een baby gehoord die al een Godservaring had of zo. Maar als we ouder worden, krijgen we de behoefte om af en toe te ontsnappen uit de harde werkelijkheid – fantaseren komt al snel om de hoek kijken – en een tiener of jongvolwassene begint bewust of onbewust aan een zoektocht naar ‘meer tussen hemel en aarde’. Dus gaan we op zoek naar ‘andere niveaus’.

De natuur is een deur naar een hoger niveau.

Muziek ook. En andere cultuuruitingen. Fantasie.

De glimlach van een kind.

Even willen ontsnappen aan de werkelijkheid kan ons op vijandelijk terrein brengen.

Ik zie de voorbeelden overal. Ook in mijn eigen leven.

Hoe weet je welke deur je moet nemen?

NAJAGEN VAN WIND

Ik kom nog een keer terug bij de dingen die Salomo heeft opgeschreven. Je weet wel: die koning die wel wíst wat hij moest doen, maar het niet – tot het einde aan toe – dééd. De wijsheid die hij kreeg is gelukkig nog steeds beschikbaar.

Waar zijn we met ons allen toch zo druk mee op de Begane Grond? Wat denken we hier toch te vinden op aarde, onder de zon? Salomo was rijk en machtig. Het Bijbelboek Prediker wordt aan hem toegeschreven. Hij zocht zijn geluk en voldoening in allerlei luxe en vermaak,

want dat kon hij zich veroorloven. Maar hij merkte dat het leeg bleef in zijn binnenste. Het was lucht – het najagen van wind noemt hij het.

Alles wat mijn ogen vroegen heb ik ze gegund, elke vreugde die mijn hart verlangde heb ik het gegeven, en ik genoot naar hartenlust van al het goede dat ik had verworven. Het was het loon voor mijn gezwoeg. Maar toen nam ik alles wat ik ondernomen had nog eens in ogenschouw, alles wat mijn moeizaam gezwoeg me opgeleverd had, en ik zag in dat het allemaal maar lucht en najagen van wind was. Het had geen enkel nut onder de zon. (Prediker 2:10,11).

Hier op aarde is alles wat we najagen lucht en leegte. Onder de zon is niets te vinden waar we werkelijk naar zoeken. Dat moet ik zoeken in het leven 'boven de zon'.

ONDER DE ZON IS NIETS
TE VINDEN WAAR IK
WERKELIJK NAAR ZOEK.
DAT MOET IK ZOEKEN IN
HET LEVEN 'BOVEN DE ZON'.

HIJ VINDT OOK WIE HEM NIET ZOEKEN

Sommige mensen zoeken helemaal niet. Dan nog kunnen ze Hem vinden, omdat Hij op hen wacht. Net als die vrouw

uit Samaria (zie Johannes 4:1-30). Zij dacht: er moet toch wel érgens in de Wijde Wereld een man te vinden zijn die me gelukkig kan maken? Maar teleurstelling, gelatenheid en eenzaamheid was het enige wat ze bereikte. En toen zag ze een Man bij de waterput zitten. Iemand die ze niet kende, maar die blijkbaar wist dat ze naar echte liefde en geborgenheid zocht. Daar dorst naar had. Ze wilde graag het levende water drinken waar Hij over sprak. Ze kreeg het, na een paar lessen over waarheid spreken en waar en hoe ze God echt kon aanbidden. Daarna was ze niet meer te houden!

Dus zelfs als je het helemaal niet meer weet, weet Hij je nog wel te vinden.

ZELFS ALS JE HET HELEMAAL
NIET MEER WEET, WEET HIJ
JE NOG WEL TE VINDEN.

BUITEN TIJD EN RUIMTE

Toen ik nog als ongelovige, van-God-niet-wetende tiener op deze aardbol rondwandelde, nam ik de natuur om me heen goed waar, maar ik zag God daar niet direct in. Ik zag wel dat er veel was dat niet te verklaren was. Veel wat mijn nieuwsgierigheid prikkelde. Ik hield ervan om het geschapene te observeren, erover te lezen en erover na te

denken. Maar ik dacht nooit aan een Ontwerper. Ik dacht wel: hoe is het mogelijk?! Ik dacht ook (als ik bijvoorbeeld over een zaadje nadacht): zo klein, en toch zit alles er al in. En ik dacht (als ik over het heelal nadacht): zo groot, daar kan ik niet bij.

Het oneindige en toch eindige universum boezemde me veel ontzag in. De planeten, sterrenstelsels en duizelingwekkende afstanden in tijd en ruimte. De enorme leegte die toch vol is en waar ik een deel van uitmaak. En ik dacht aan wat dan buiten die ruimte zou zijn. Tenminste, daar moest toch iets buiten zijn? Dat soort vragen en gedachten kwamen in me op. Ik verwonderde me erover. Ik las er nog meer over. Ik wilde het graag begrijpen, maar kwam er niet uit.

Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn. (Romeinen 1:20).

Op de een of andere manier heb ik toen wel een geestelijke ervaring gehad. Maar het was nog lang niet de openbaring van Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, waar Paulus het over heeft in de tekst hierboven. Het was eerder het beleven van een oerinstinct, een oerangst. Het maakte me bang voor het eeuwige duister en de zwarte leegte die de dood was - volgens iedereen om me heen.

Later heeft God die beangstigende ervaring wel gebruikt. Later, toen ik hoorde over de Heer. Toen begon de puzzel in elkaar te passen en werd het plaatje iets

duidelijker. Toen begreep ik dat ik niet in die eeuwige oneindigheid verloren zou gaan. Hij is immers die Eeuwige Oneindigheid!

Mensen kunnen God niet zomaar even kennen en herkennen uit de schepping. Want lang niet iedereen gaat naar Hem op zoek nadat ze een bloemetje of zandkorreltje bekeken. Hooguit zien ze de elementaire vragen van het bestaan onder ogen. Soms gebruikt de Heilige Geest dat, maar Hij gebruikt meer dan dat alleen.

GOD GEBRUIKT – VOORAL – MENSEN.

HET RELIGIEMARKTPLEIN OP DE BEGANE GROND

Paulus liep in Athene rond, want hij had wat tijd tussen het reizen en prediken door. Daar zag hij overal in de stad allerlei altaren en altaartjes. Mensen waren op zoek naar... euh. Antwoorden. Zingeving. Hulp. God.

Hij houdt zijn mond niet, maar spreekt met allerlei mensen. Niet alleen de Joden en de Grieken die God al kenden, maar ook met mensen die hij op het marktplaatsplein tegenkwam.

Terwijl Paulus in Athene [...] wachtte, raakte hij hevig verontwaardigd bij het zien van de vele godenbeelden in de stad. In de synagoge sprak hij met de Joden en met de Grieken